

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

Αν καὶ διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ φαινόμενον αὐτοῦ λογίζεται ὁ Φοινικόπτερος ἐν ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα ἔνυδρα πτηνά, εἶναι, μὲν δλον τετο, ἀτελῶς ἐγνωσμένος ως πρὸς τὰς ἔξεις καὶ τὰ ἥπη αὐτῆς. Μὲ σῶμα μικρότερον παρὰ τὸ τε πελαργόν, ἔχει τὸν λαιμὸν καὶ τὰ μηρία πολὺ μακρότερα, καὶ τῷρόντι εἰς κάνεν ἄλλο πτηνὸν δὲν ὑπάρχουν ταῦτα τόσον ἀσυμμέτρως μακρά. Τὸ μῆκος αὐτοῦ, ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ ὁμοφους ἔως τὸ ἄκρον τῆς ουφᾶς, εἶναι συνήθως σχεδὸν δύο πτηκῶν ἄλλ' ἔως τὸ ἄκρον τῶν ὄνυχων, ὑπερβαίνει κάπποτε δύο πήκεις καὶ δύο τρίτα τοῦ πήκεως. Κεφαλὴν ἔχει μικρὰν καὶ στρογγύλην, μὲ δάμφιος πολλὰ μεγάλον καὶ παράξενον, τὸ σχῆμα τοῦ δοπίου κάλλιον δύναται τις γὰ καταλάβῃ παρατηρῶν τὴν εἰκόνα, παρ' ἐξ δοπιασθήποτε περιγραφῆς. 'Ο λαιμὸς εἶναι λεπτὸς καὶ μακρότατος· ηδὲ γλῶσσα μεγάλη καὶ σαρκίνη, πληροῦσα τὴν κοιλότητα τοῦ ὁμοφους. Τὸ χρῶμα δὲν εἶναι τὸ αὐτὸς τοὺς νεοσσοὺς καὶ εἰς τοὺς ἡλικιωμένους. Κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος εἶναι, ως ἐπιτοπλεῖστον, λευκόφραιον· κατὰ τὸ δεύτερον, γίνεται κόκκινον ἥρόδινον εἰς πολλὰ μέρη· κατὰ δὲ τὸ τρίτον, δὲ πλέον ἡλικιοῦται τὸ πτηνόν, κυριεύει πανταχοῦ βαθύ τι πορφυροῦ χρῶμα, ἐκτὸς εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πτερύγων κονδύλια, τὰ ὅποια εἶναι μαῦρα. Τὸ δάμφιος εἶναι κίτρινον μὲν ἔως τὴν καυπιλότητα· μαῦρον δὲ ἐκεῖθεν ἔως τὸ ἄκρον· οἱ πόδες εἶναι μελάγχροινοι.

Οἱ Φοινικόπτεροι ἔκτείνονται καθ' ὅλας τὰς θερμοτέρας χώρας καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου. Εἰς τὴν Εὐρώπην φαίνονται σπανίως. Μόνοι ποτὲ δὲν εὑρίσκονται, ἄλλα ζῶντα καὶ μετοικοῦν ἀγεληδὸν, ἐοήμους παραλίας καὶ ἀλυρός ἐλη συκνάζοντες. Εἶναι δὲ ὑπερβολικὰ δειλοὶ καὶ ἀγρυπνοι. Ὅταν ὀψαρεύωσι, δὲν ἀπομακρύνονται ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, ἄλλ' εἶναι τεχνικῶς κατὰ σειρὰς διατεταγμένοι, στράτευμα ὁμοιάζοντες μακρόθεν· ως ἄλλα δὲ τῶν ἀγελαίων πτηνῶν, μεταχειρίζονται τινὰς ως φύλακας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐπιλοίπων. Οἱ φύλακες οὗτοι γνωστοποιοῦν τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον διὰ τρανῆς τινὸς φωνῆς ως σάλπιγγος, τὴν ὅποιαν ἀκούουσα ἡ ἀγέλη φεύγει πάραντα. Ἐνῷ δὲ πετδν, φυλάττεν τάξιν ὁμοίαν τῆς τῶν γεράνων.

Τὸν Φοινικόπτερον ἡ τροφὴ σύγκειται ἀπὸ μαλάκια, ἵθινων αὐγά, καὶ ἐντομα. Κοιμάμενος, στέκει ἐπὶ τοῦ ἐνδὸς ποδὸς, ἀνασυρμένον ἔχων τὸν ἄλλον πλησίον τοῦ σώματος, μὲ τὴν κεφαλὴν βαλμένην ὑπὸ τὴν πτέρυγα, τὴν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ ὅποιου στέκει. Περὶ δὲ τῶν φωλεῶν των, λέγεται ὅτι κατασκευάζουν

αὐτές εἰς τὰ ἔλη, διον εὐφίσκων ἀφθόνως ἴξωδη τινὰ πηλὸν, τὸν ὥποιον συσσωρεύοντες μὲ τοὺς ὄνυχας, κάμνουν λοφίδια, δύῳ τρίτα τοῦ πήκεως φαινόμενα ὑπεράνω τοῦ ὄπατος. Τὴν μὲν βάσιν αὐτῶν κατασκευάζουν πλατεῖαν, στενόνον δὲ βαθμηδὸν τὸ οικοδόμημα μέχρι τῆς κορυφῆς, διον ἀφίνουν μικρὰν τινὰ κοιλότητα πρὸς ὑποδοκήν τῶν αὐγῶν. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τοῦ ἐπωασμοῦ, στέκειν ὅρθιοι, δχι ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ἄλλα πολλὰ πλησίον αὐτῆς, τοὺς πόδας ἔχοντες ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ ὄπατα, στηριζόμενοι δὲ ἐπὶ τοῦ λοφιδίου, καὶ σκεπάζοντες τὴν φωλεὰν μὲ τὴν οὐράν των.

Περὶ τῆς σαρκὸς τοῦ πτηνοῦ τούτου ὁμιλοῦν διαφόρως διάφοροι περιηγηταί. Ἄλλοι μὲν ὑποληπτονται αὐτὴν μεγάλως, παριστάνοντες τὴν τῶν νεογνῶν μάλιστα ως ἵσην μὲ τὴν τῆς πέριδην. ἄλλοι δὲ λέγουν ὅτι εἶναι πολὺ ἀδιάφορος. Τὰ πτερά τοῦ Φοινικόπτερου εἶναι λεπτότατα, καὶ χρησιμεύοντα δχι δλιγχτερον παρὰ τὰ τοῦ κύκνου. Εἰς τὴν Σαρδινίαν κατασκευάζουν ἀπὸ τὸ κόκκαλον τοῦ ὑμοῦ τοῦ αὐλὸν τινὰς, διὸ ἡκος τοῦ δοπίου λέγεται ὠραιότατος. Οἱ Φοινικόπτεροι ἡμερόνονται μὲν εἰς τόπους τινὰς· πλὴν δὲν ὑπομένουν τὸ ψύχος, καὶ σπανίως μακροχηρεύειν, βαθμηδὸν κάνοντες τὸ χρῶμα, τὸ κρέας, καὶ τὴν ὅρεξιν αὐτῶν. καὶ ἀποθνήσκοντες πιθανῶς δι' ἔλειψιν τῆς τροφῆς, τὴν ὅποιαν τόσον πλουσιοπαρόχως εὑρίσκουν εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

Εἶπαμεν ἡδη, ὅτι κοπάδιον βοσκομένων Φοινικόπτερων ὄμοιάζει τάγμα στρατιωτῶν· εἰς ἐπιβεβαίωσιν δὲ ἰστορεῖ μεν τὸ ἐφεξῆς ἀνέκδοτον.—Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου, ἐνῷ οἱ Ἀγγλοι ἐπεριμένοντο νὰ κάμωσιν ἀπόβασιν εἰς τὸν Ἀγιον Λαομίνιον, Μαῦρος τις, ἵδων ἀπὸ μακρὰν, πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ἐκτεταμένην Φοινικόπτερων σειράν, ἐμεγάλυνεν ἀμέσως αὐτοὺς εἰς Ἀγγλικὸν στράτευμα·—τοὺς μακρούς αὐτῶν τραχύλους ἐξέλαβεν ἀντὶ πυροβόλων δπλων, καὶ τὰ πορφυρᾶ πτερά των ἀντὶ τῆς κοκκίνης στολῆς τῶν Ἀγγλων στρατιωτῶν. Οδυστυχῆς λοιπὸν ἐξεκίνησε πρὸς τὸ φρούριον, τρέχων εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀναβοῶν ὅτι οἱ Ἀγγλοι ἥλθαν. Τὰ καινὸν διεδάθη καθ' ἄλλην τὴν πόλιν· δὲ φρούρῳ πάραντα ἐσάλπιγξεν, ἐδιπλασίασε τοὺς φύλακας, καὶ ἐξαπέστειλε τάγματι νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ τοῦ ἐχθροῦ· μετ' ὀλίγον διμως ἐγνώρισε, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τα, ὅτι δ στρατὸς δὲν ἡτο παρὰ κοπάδιον κοκκίνων Φοινικόπτερων, καὶ οἱ πεμφθέτες στρατιῶται ταχέως ἐβάδισαν δπίσω εἰς τὸ φρόριον, καίροντες εἰς τὴν ἀκίνδυνον καὶ ἀναίμακτον αὐτῶν ἐκστρατείαν.